

CHUYỆN MA ĐÀ LẠT

(1)

Hôm ai cũng biết Đà Lạt là nơi đầy thơ mộng, với cái mát lành xe xe qua da thịt, đầy ý m nh ng c nh đ p nên thơ, h u nh khi nh c v Đà Lạt ai cũng m n t ng v nh ng khung c nh đ p đ và lãng m ng y nh ng n i đây n ch a nh ng đi u kì bí không ai có th gi i thích đ c ho c có th gi i thích đ c nh ng đ i trong tâm trí h 1 n i s dai đ ng khi nh c v n i y hay chính xác h n là đ n đ ng y.

Đ c s 5 n m ngày đ n gi a con đ ng t Đà Lạt v Tr i Mát, ngày nay con đ ng này tuy đ c s a ch a nh ng v n là n i s cho nh ng ng i đi đêm ho c cánh lái xe vào nh ng khung gi ng i ta hay nói là gi thiêng.

Tr v cách đây vài năm, t c là vào nh ng năm 2003-2004 đ n đ ng này h u nh không có ng i , xung quanh toàn là cây c i r m r p, ch có vài ngôi nhà g n đ n đ ng này nh ng h u nh là cách xa khu v c này vì 1 lí do nào đó. Tôi năm y là h c sinh c p 3 Chi Lăng , cũng là 1 th ng tr trâu ngh ch ng m ch khác gì m y đ a cùng tu i. Tôi và th ng L i(b n cùng xóm) th ng ch y xe đi h c và v cùng nhau vì hai th ng chung 1 p, có vài b a hai th ng đ u v tr vì m i t p tàn nh u nh t v i đám b n nên th ng v nhà t m nh ng lúc 11 12h đêm. Lúc y hai th ng ham ch i thì đầu nghĩ t i v i c kiêng k gì đầu nên x y ra 1 s v i c đ n bây gi khi nh c i c hai th ng đ u mu n xón ra qu n.

Đó là 1 buổi tối tháng 7, vì mọi người chen anh chen em nên hai thằng mọi người bắt đầu mò ra khỏi quán nhậu tầm 11h30 về nhà, khi đang trên đường về hai thằng vẫn hăng say chém gió mà không xung quanh đang có gì xảy ra. Nhưng càng về tối giờ gần đến 5 thì bỗng nhiên nó khựng lại, xung quanh đèn đường vẫn sáng nhưng ngay chỗ đó không hề có bóng đèn nào sáng cả, phía trước tối om như mọi lúc không hề có 1 bóng xe qua lại. Nhưng như có hươu cũng bắt đầu nên hai thằng cũng rờ rờ tay ga để đi về nhà.

Khi bắt đầu vào giờ gần đến chỗ có ngôi **mả đá** (cái này kể sau) thì bỗng nhiên gió lạ như đèn nê-ô da gà, cơn gió này rất lạ vì cái lạ như Đà Lạt tôi đã ngắm trong những tối như đèn nê-ô nên hiểu rõ cơn gió này bắt đầu thế nào, cái lạ như thoát lên từ trong da thịt bắt đầu khi bắt đầu nhìn mình 1 cái, da gà bắt đầu nổi lên đáng sợ như ngón tay.

Quay lại thì bỗng nhiên nó cũng bắt đầu quay nhìn mình, cảm giác rùng rợn nó cũng đang như thế. Nhưng vì không muốn nghĩ ngợi gì nữa, nên hai thằng mọi người bỏ nhau đứng xe đi tìm và làm điều xấu cho mọi người, đang cảm thấy xấu hổ hít thở hít thở thì bỗng nhiên chói vang lên xung quanh đó đó, thì bỗng nhiên lại càng trầm trù dài khi nào cho ai nghe cũng phải hoảng. Bị bắt chú như thế này là không lành rồi, hai thằng mọi người leo lên xe để đi, nhưng để xe không nổ máy, để cũng thế.

Bây giờ mình hai đứa đi nhậu xong đi về xe vẫn cho nhanh, thì bắt đầu hai thằng giật mình nghe tiếng thì khò khè như tiếng người thì mọi người cách khó khăn như có gì đó chặn ngang lại, 1 tiếng thì rất yếu như tiếng lá và vắng vẻ bên tai. Nghe như rất gần nhưng lại không thấy bên cạnh. Thằng bạn đang ngó xung quanh, bỗng nhiên nó la toáng lên khi chạy vào mặt tôi, sau tiếng la cả nó tôi mọi người thấy ra rằng không phải là chạy vào mặt tôi, mà nó chạy ra phía sau lưng tôi, về phía cái căn nhà hoang nằm bên trái đường. Tôi quay lại thì giật mình khi thấy mặt bóng trắng, à không không phải bóng trắng mà là 1 người phụ nữ mặc áo quần như bà ba màu trắng, tóc dài đen cả chân đang đứng dựa vào dây thép trên mặt cây thông kể bên dây thép. Khuôn mặt cô ta tái nhợt, hai con mắt trắng ngơ nhìn ra như muốn nói chuyện ngoài, cái lạ

thè ra 1 cách kính tởm. Tôi với nó nhón thón vĩa lên mây, á khừu, không la đờ đờ cũng không chừy đờ đờ, chân tôi run đờn lờy bờy.

Bờnng tiờnng khờ khờ ngày càng to hờn, và con mớ t cô ta nhìn vờ phía hai đờa phát lên 1 trờng cờ đờ ghờ rờn, cái miờng phờ i ngoác đờn tờn mang tai. Cô ta làm đờ t sờ i dờy thờng rờ i vờ a nhờ y tờ cờnh này sang cờnh khác, vờ a nhờ y vờ a cờ đờ i tiờn vờ phía hai đờa. Lúc này cờ m giác sờ hời dờng lên tờ t đờ, nhờ cờ m giác sờ chờ t đờng chờ m tờ i mình, cờ hai thờng co giò lên chờ y ra phía có ánh đèn đờ đờng cờ u cờ u 1 cách bờ t lờ c. Tiờnng cờ đờ i ngày càng gờn hờn và khi tôi cờ m nhờn đờ đờ c hờ i thờ lờ nh buờ t phía sau gỏy tôi làm tôi muờn chờ t đờ đờng ngờ đờ i lờ i.

Nhờng cái sờ tờ mò cờ a con ngờ đờ i mà, biờ t là có 1 thờ rờ t kinh khờng sau lờng, cờ đờn là không đờ đờ c quay đờ u lờ i nhờng cờ thờ hờ u nhờ không theo ý muờn. Sau hờ i thờ lờ nh buờ t đờ y, tôi quay đờ u lờ i thì cái khuôn mớ t gờ m ghiờ c, đời mớ t trờng đờ đờng trờng trờng nhìn tôi, cái lờ đờ i dài thờng đờ lờm đờ a qua lờ i, cô ta ré lên 1 tiờnng rờ i nhào thờng vào tôi. Tôi té ngỏ đờ p đờ u xuờng đờ t bờ t tờnh. Khi tờnh đờ y đờ thờ y mình trong bờnh viờn, thờng bờn tôi thì ngờ i bên cờnh nhờng con mớ t vô hờn, sờ sờ hời vờn còn đờng trên khuôn mớ t nó.

Khi tôi đem câu chuyờn kờ lờ i, thì bà ngờ i tôi mớ i cho biờ t. Cô gái đó không biờ t tờ đờu đờn, nghe bờ o là bờ nhà đờ do mớ u thuờn vờ i gia đờnh rờ i đờm đờn vào đứng ngày rờ m cô ta đờn cờn nhà hoang rờ i leo lên phía cây thông thờ t cờ chờ t. Lờu lờu vờn có ngờ đờ i thờ y cô ta treo cờ đờ y rờ i đờ đờ a ngờ đờ i lung tung. Không may cho 2 thờng tôi là tờ i đờ y lờ i gờ p phờ i cô đờ. Cờnh lái xe đờ ngang vào buờ i đờm thờ đờng ghé vào thờ p nhang cho cô ta và nhờng ngời mớ gờn đờ y cờ u cho đờng bờ quờ y phá. Nhờng đờ đờ đờ đờ đờ này vờn còn nhờng câu chuyờn còn kờ bí hờn khi đờ đờ c ngờ i tôi kờ lờ i, đó là vờ nhờng **lờng mớ đờ** vô danh sát bên đờ đờng.

(2)

Đông tây xa nhìn lồi hay tây bên trong nhìn ra đều có mặt cột m giác sáng khoá, ngồ ng mồ nhồ ng chồ nhân đã chồ n vồ trí xây hai ngôi biồ t thồ này. Chúng đồ c xây đồ ng tồ nhồ ng năm 1920. Khung cồ nh và lồi kiồ n trúc đồ c biồ t n tồ ng. Tiồ c là rồ i đây du khách khó mà đồ c thoồ i mái vào thăm vì chúng đã trồ thành tài sồ n tồ nhân. Bên trong cồ hai căn biồ t thồ đầ u đồ c quét lồ p vồ i mồ i, sồ a chồ a đồ dang. Chồ nhân mồ i đồ t mồ i căn đồ n 3 bồ c tồ ng Phồ t rồ t lồ n và dành mồ t căn đồ t tồ ng Bác Hồ trên mồ t bồ thồ lồ n.

Mồ t lãnh đồ o Công an TP.Đà Lạt cho biồ t, đồ n giồ này hồ cũng chồ a biồ t đầ c xác Cty Phúc Thồ nh làm gì vồ i hai căn biồ t thồ đã mua. Lãnh đồ o UBND TP. Đà Lạt và mồ t sồ sồ , ngành chuyên trách tồ i tồ nh Lâm Đồ ng cũng cho biồ t, cho đồ n thồ i đầ m hiồ n tồ i, chồ a nhồ n đồ c biồ t kồ giồ y phép xin đầ u tồ , kinh doanh gì cồ a Cty Phúc Thồ nh tồ i đầ a phồ ng, mồ c dù giồ y phép kinh doanh cồ a hồ liồ t kê đồ n gồ n 30 ngành nghồ liên quan. Tuy nhiên, kồ tồ sau ngày 30-4-2015 đồ n nay, không thồ y ngồ i cồ a Cty Phúc Thồ nh xuồ t hiồ n tồ i hai căn biồ t thồ trên.

TP. Đà Lạt có đồ n hàng chồ c căn “biồ t thồ ma” bồ hoang tàn, lồ nh lồ o

Tồ i căn biồ t thồ đầ u đầ o (sồ 32 đồ ng Ba Tháng Tồ), cồ hai ngày trồ đi trồ lồi, chúng tôi không thồ y ai trông coi, cồ a ngôi biồ t thồ luôn mồ , du khách có thồ vào tham quan. Trên bàn thồ , có hoa tồ i và nhiồ u bó nhang.

Tồ i ngôi biồ t thồ phía đồ i (sồ 34 đồ ng Ba Tháng Tồ), cách đồ gồ n 300m, chúng tôi đồ c ông Thum (SN 1956, quê Vĩnh Long) – bồ o vồ tồ i đây vui vồ tiồ p chuyồ n. Ông Thum cho biồ t, qua sồ giồ i thiồ u, ông đồ n làm bồ o vồ trông coi căn biồ t thồ này cho Cty Phúc Thồ nh đồ c hồ n hai tháng nay. Công viồ c hàng ngày cồ a ông Thum là trông coi biồ t thồ , bồ o vồ tài sồ n (vồ t liồ u xây

đang đang làm đ, các b c t (ng) và nhang khói.

Anh m t mình hay có ai?

Ông Thum: Mình tôi à. Có v tôi n a, nh ng b không dám i, hàng ngày mang c m cho tôi r i v, ch mình tôi ng i.

Chuyện b t th này có ma là có th t không? Anh có th y, có s ma không?

Có đ y. Nh ng tôi nghĩ mình th cúng h đàng hoàng thì h cũng không làm gì mình.

C th th nào? Anh th y gì, k em nghe v i!

Thầy mới cô gái, cũng không rõ lắm, thỉnh thoảng xuất hiện lúc tôi nằm ngủ ban đêm. Có khi thầy cũng thầy.

Anh nhìn thầy rõ luôn à? Sao biết là cô gái?

Đúng là con gái...

Tóc dài hay ngắn, mặc áo quần màu gì, dáng người ra sao anh?

Láng máng thôi, không rõ lắm.

Có khi do anh tưởng tượng, chẳng sao thầy cô gái mà không nhớ ra sao?

Chị thoáng qua thôi.

Lúc đó anh có sợ không?

Tôi theo dõi ở Phố t, hay làm việc thì n. Thấy vậy thì tôi nghĩ là ta nên tôi cẩn thận.

Anh chắc là ma chứ ?

Ông Thum không trả lời tôi câu hỏi mà kể rằng: “Một hôm trước có một tài xế chạy taxi quen vì thấy thoáng nhìn thấy khách vào tham quan có hỏi rằng, tối hôm qua anh đi đâu? Tôi chỉ khách vào, thấy tất đên, gọi không nghe anh trả lời mà thấy một cô gái đứng ngay lối cửa nhà, bên tôi sợ quá bỏ chạy. Tôi hỏi lúc đó tên mấy giờ, anh taxi nói, 21 giờ. Giờ đó tôi đi ngủ rồi”.

Anh có nhìn rõ mặt cô gái đó chưa?

Không!

Anh có biết bà C., chủ Công ty rêng Toàn Cầu và Cty Phúc Thọ nh đã mua căn biệt thự này không? Bà C. có dặn dò gì anh về việc chăm anh hay cho anh kể chuyện ma ở căn biệt thự này chưa hông?

Bà C. và mấy người khác có dặn tôi, nói kể ít thôi không người ta sợ. Nhưng tôi chỉ nói sơ thôi, có sao tôi nói vậy chứ tôi có thêm biết gì đâu.

Anh về nhà cho rêng ở đây có ma, là mấy cô gái?

Có đấy. Tôi chỉ cảm nhận.

Khi chúng tôi đang trò chuyện, một tập thanh niên cỡ nam lớn nhóm gần 10 cô cậu độ tuổi 9X bám chặt nhau và sắp sít đi lên lối cửa thang đổ vào phòng khách. “Thần hồn nát thần tính”, bắt ngó hòng la hét ầm ĩ rồi rồi rầm rầm bắt chuyện ngổn ngang ra chuyện. Tiếng hét cửa vài cô gái đổ làm ngổn ngổn ta lộn nhào ngang sang! Thấy vậy, ông Thum vội chạy theo ra, tập tập nói hời: “Có gì đâu mà các cháu sợ, coi gì thì cứ vào mà coi. Khách cũng đang đến tham quan như các cháu thôi”.

Nhóm sinh viên và sắp sít, và tập ra hi vọng khi hỏi ông Thum có “ma” thật không

Trời Đà Lạt mưa rào rích, nhóm thanh niên đó mặc nguyên quần áo mưa tuyền lười, lười bám lấy nhau lò dò vào căn biệt thự, sắp mà hi vọng, đòi xem... chuyện của ông báo về.

Ngoài hai căn “biệt thự ma” nổi tiếng trên đây, TP. Đà Lạt có đến hàng chục căn “biệt thự ma” khác báo hoang tàn, lộn nhào tới các con đường trung tâm thành phố, như đường Trần Hưng Đạo, Nguyễn Du, Nguyễn Trần Công Chúa...

Chúng tôi từng đặt câu hỏi với lãnh đạo tỉnh Lâm Đồng, rằng tại sao không biến những căn “biệt thự ma” Đà Lạt thành khu du lịch mạo hiểm như những nơi ngoài đã làm, thì tổ chức tour du lịch phố cổ và khách hi vọng? Họ báo cho nghĩ đến, sắp cần nhắc và bây giờ thì kết quả đã bán hai căn biệt thự “tiềm năng” nhốt cho tỉnh nhân. Hi vọng cho mọi cửa hai căn biệt thự sắp có báo đi đúng hướng!

(S U T M)

